

*Celé dogfrisbee je založené na hře.
S hrou a motivací můžete
začít už se štěnětem.*

5. kapitola:

Jak začít

Hra a základní dovednosti

Správná motivace je nejen v dogfrisbee základem veškerého dalšího snažení. Pro některé psy je chytání a přinášení disku zábavné a přirozené bez jakéhokoliv učení. Aportovací vlohy mají vrozené a hračky odhozené na krátkou vzdálenost přinášejí již jako malá štěňata sami od sebe. Ostatní psi se to potřebují naučit.

Metodik nácviku aportu je samozřejmě více. My zde popisujeme nácvik hrou. Tato metoda vychází z faktu, že každé štěně je hravé. Mělo by zjistit, že je s vámi zábava. Když mu hračku odhodíte, musí ji nejprve přinést, jedině tak je možné ve hře pokračovat. Nevyplatí se mu odbíhat a zábavu si hledat samo. S vámi by to mělo být daleko zajímavější. Tuto metodu popisujeme v souvislosti se štěňaty, ale lze ji použít i pro dospělé psy. Motivační hra a nácvik základních dovedností pro dogfrisbee jsou zde rozděleny pro větší názornost do několika kroků. Ty se ale v průběhu hry stále prolínají a doplňují. Neučte je odděleně. Přistupujte k nim jako k celku. Důležité je pochopit jejich princip.

„Každý, kdo si se svým psem umí hrát, umí i dogfrisbee, protože o tom to je. Frisbee není nic jiného než obyčejná hra, do které zapojíte disky.“

BRYAN LAMKY

Motivace

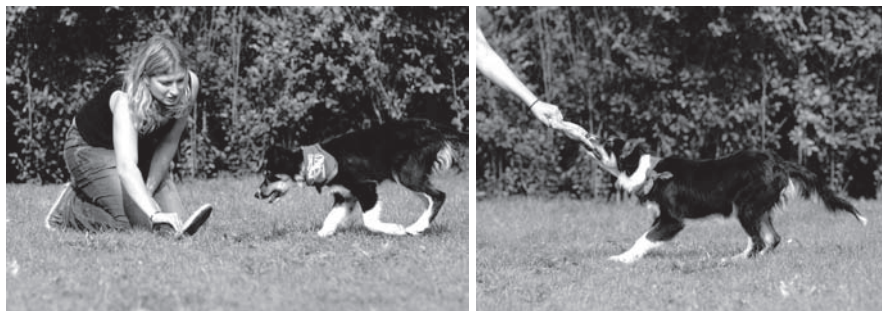
Pojď, budeme si hrát

Můžete začít s hračkou nebo rovnou s diskem.

Vyberte oblíbenou hračku štěněte – uzel, obyčejný kus hadru nebo míček s provázkem. Důležité je, abyste se o ni mohli se psem přetahovat. Protože to jde dobře i s diskem, hru vysvětlíme rovnou s ním. Používat disk od samého začátku ale není vůbec nutné. Důležité je rozvíjet kořistnický pud. Záleží na vás, co si pro přetahování zvolíte. Hračky můžete také střídat.

Pokud zvolíte disk pro štěně nebo citlivého psa, vyberte nejprve nějaký měkkčí typ – vhodný je gumový nebo látkový. Disk ukažte psovi, začněte jej po zemi tahat a uhýbat s ním. Tím ho lákáte, aby disk chytil. Jakmile po něm chňapne, o disk se s ním potahejte. Brzy ho zase pusťte, aby se nebál, že mu disk vezmete. Nesmí vás považovat za konkurenci. Pro přetahování a hru disk otočte horní stranou dolů. Psovi se do něho bude lépe zakusovat.

Psa při přetahování chvalte, hecujte a povzbuzujte. K malému štěněti si sedněte na zem. Diskem uhýbejte i přes nohy, kolem těla, pod nohami... Štěně se tak zároveň učí nebát se vás dotýkat a případně i na vás vyskočit, což se bude hodit v dalším tréninku dogfrisbee. Vhodné je již nyní začít pro tento kontakt používat nějaký povel: „šup“, „pojd“ apod. Nemusíte se bát, že na vás, případně na návštěvu, díky tomu bude štěně vyskakovat i v nevhodných chvílích. Pes je schopný se naučit rozlišovat hru, kdy po vás skákat smí, od situací, kdy se to nehodí a vy mu jasně dáte najevo, že si to nepřejete.

Tím, že s diskem pohybujete po zemi, psa lákáte, aby se do něj zakousl. Jakmile po něm chňapne, pochvalte ho a o disk se s ním potahejte.

CHYBA

× **Hráč diskem uhýbá kolem svého těla a točí se na místě.**

Pes v takovém případě nemá šanci disk dohonit. Výrazněji je to patrné u větších, těžších psů. Pes se musí pohybovat po malé kružnici a jakékoli zrychlení pro něj znamená vybočení z dráhy disku. Navíc se tak často stává, že hráč psovi disk nevědomky blokuje vlastním tělem. Diskem pohybujte takovým způsobem, abyste psa motivovali zrychlit a disk co nejdříve chytil. Ideální je s diskem od psa uhýbat v přímém směru. Stejným způsobem, jakým se disk chová při skutečném hodu.

Chyt' si mě

Jakmile pes předchází hru pochopí, zkuste, než se s ním o disk začnete tahat, couvnout o jeden dva kroky od psa pryč. Pes velmi dobře reaguje na pohyb našeho těla. V tomto případě není psí řeč složitá. Pohyb proti psovi (stačí i předklonění) pro psa znamená – „zpomal“, nebo „stůj“, případně „jdeme hrát na honěnou – utíkej“. Proto budeme-li se po disku natahovat, pes bude pravděpodobně uhýbat a uskakovat nebo se rozběhne pryč.